

بررسی تطبیقی برخی شاخصه های فنی در شاهنامه فردوسی و حماسه های بلوچی

مریم باران زهی^۱، ناصر شجاع زاده^۲

۱- کارشناس ارشد ادبیات تطبیقی / دبیر ادبیات فارسی سراوان

۲- کارشناس ارشد ادبیات فارسی / دبیر ادبیات فارسی سراوان

چکیده

شاهنامه به عنوان اثری ماندگار و عظیم دارای شاخصه های فنی بسیاری است که منجر به پدید آمدن داستان ها حماسی شده است. شاید در صورت وجود نداشتن این اثر بزرگ، بسیاری از عناصر مثبت فرهنگ آبا و اجدادی ما در طوفان حوادث تاریخی نابود می شد. شاهنامه اثری حماسی است که نسبت به خیلی از حماسه های بومی و محلی تقدم زمانی دارد و الگویی حماسی در سرایش حماسه های بعد از خود محسوب می گردد؛ با توجه به اینکه مهم ترین دوران حماسی ادبیات بلوچی، قرن دهم تا دوازدهم هجری است، این آثار از شاهنامه تاثیر مستقیم یا غیر مستقیم پذیرفته اند. از آنجایی که بیشتر منظومه های روایی و حماسی در بلوچستان همزمان با روی دادن رخداد حماسی توسط افراد کم سواد یا بیسواد سروده شده اند، واضح است که این افراد با حماسه و ساختار آن تا حدودی آشنایی داشته اند و می توان گفت که شاهنامه فردوسی بر حماسه های بومی و محلی ایران زمین تاثیر مستقیم داشته است که بررسی و تطبیق این شاخص ها می تواند زوایای پنهانی از حماسه های بومی و محلی را روشن سازد. با این رویکرد می توانیم به عظمت حماسه ها پی ببریم. مقاله حاضر می کوشد تا با معرفی برخی از شاخصه های فنی در شاهنامه فردوسی و حماسه های بلوچی، به مقایسه تطبیقی این عناصر پردازد.

کلید واژه ها: ادبیات تطبیقی، شعر حماسی، شاخصه های فنی، شاهنامه، حماسه های بلوچی